

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς την κα Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων & Αθλητισμού

Θέμα: Επιτακτική ανάγκη κατάργησης της αναχρονιστικής υποχρεωτικής διетуός παραμονής των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών στην περιοχή διορισμού τους

Το ισχύον θεσμικό πλαίσιο (άρθρο 62 του Ν. 4589/2019, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει), το οποίο επιβάλλει στους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, καθώς και στα μέλη Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΕΠ) και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (ΕΒΠ), την υποχρεωτική παραμονή για τουλάχιστον δύο (2) συνεχή σχολικά έτη στην περιοχή του αρχικού διορισμού τους προκειμένου να θεμελιώσουν δικαίωμα μετάθεσης ή απόσπασης, έχει εξελιχθεί σε ένα βαθύτατα άδικο, τιμωρητικό και αναχρονιστικό μέτρο.

Οι ραγδαίες αλλαγές στο κοινωνικοοικονομικό τοπίο της χώρας τα τελευταία έτη έχουν καταστήσει τη διάταξη αυτή πλήρως αποκομμένη από την πραγματικότητα που βιώνουν οι δημόσιοι λειτουργοί. Συγκεκριμένα:

Α. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί καλούνται να υπηρετήσουν εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από τον τόπο μόνιμης κατοικίας τους. Με την παρούσα έκρηξη της ακρίβειας, την κατακόρυφη αύξηση των ενοικίων και τη σοβαρή έλλειψη διαθέσιμων κατοικιών – ιδιαίτερα σε νησιωτικές, επαρχιακές και τουριστικές περιοχές –, οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί αδυνατούν να επιβιώσουν. Η υποχρέωση παράλληλης συντήρησης δύο νοικοκυριών (καταβολή διπλών ενοικίων, λογαριασμών ΔΕΚΟ και αυξημένων εξόδων μετακίνησης) εξανεμίζει εξ ολοκλήρου τον εισαγωγικό μισθό των 850-900 ευρώ, οδηγώντας τους σε οικονομικό αδιέξοδο.

Β. Το μέτρο αυτό πλήττει τον πυρήνα της ελληνικής οικογένειας. Η αναγκαστική, πολυετής απομάκρυνση από συζύγους, ανήλικα τέκνα ή ηλικιωμένους γονείς που έχουν ανάγκη φροντίδας, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην προσωπική ζωή των εκπαιδευτικών. Η Πολιτεία, αντί να λειτουργεί ως προστάτης της οικογένειας, μετατρέπεται σε παράγοντα βίαιης αποξένωσης με σοβαρές ψυχολογικές επιπτώσεις.

Γ. Είναι κοινά αποδεκτό ότι ένας εκπαιδευτικός που εργάζεται υπό καθεστώς διαρκούς αγωνίας για την οικονομική του επιβίωση και με το βάρος της μακροχρόνιας απομάκρυνσης από τους οικείους του, υφίσταται τεράστια ψυχική φθορά. Η άρση αυτών

των αντικινήτρων και η διασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών διαβίωσης είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να μπορεί ο εκπαιδευτικός να αφοσιωθεί απερίσπαστος στο κρίσιμο παιδαγωγικό και λειτουργικό του έργο μέσα στην τάξη.

Το αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας και των συλλογικών τους φορέων για άμεση δυνατότητα συμμετοχής στις διαδικασίες μετάθεσης και απόσπασης χωρίς την υποχρεωτική διετή αναμονή δεν αποτελεί αίτημα ευνοϊκής μεταχείρισης. Αποτελεί στοιχειώδη απαίτηση για κοινωνική δικαιοσύνη, ισονομία και προσαρμογή των κρατικών πολιτικών στις πραγματικές ανάγκες των ανθρώπων που στηρίζουν το δημόσιο σχολείο. Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάται η αρμόδια Υπουργός

1. Σε ποιες άμεσες νομοθετικές πρωτοβουλίες προτίθεται να προβεί το Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. προκειμένου να καταργηθεί η υποχρεωτική διετής παραμονή των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών (και μελών ΕΕΠ-ΕΒΠ) στην περιοχή διορισμού τους, δίνοντάς τους το δικαίωμα υποβολής αίτησης για μετάθεση, απόσπαση ή βελτίωση θέσης από το πρώτο κιόλας έτος του διορισμού τους;

2. Προτίθεται το Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. να επανεξετάσει και να διευρύνει τις κοινωνικές και ιατρικές εξαιρέσεις (π.χ. λόγοι υγείας, συνυπηρέτηση, μονογονεϊκές οικογένειες) που επιτρέπουν την κατ' εξαίρεση απόσπαση ή μετάθεση των νεοδιόριστων πριν τη συμπλήρωση της διετίας, ώστε να αντιμετωπιστούν άμεσα οι πιο κραυγαλέες περιπτώσεις ανθρωπιστικής και οικογενειακής κρίσης;

3. Με δεδομένο ότι η τρέχουσα στεγαστική κρίση καθιστά την επιβίωση των εκπαιδευτικών αδύνατη, σκοπεύει το Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. να θεσπίσει άμεσα ενδιάμεσα μέτρα στήριξης – όπως η υποχρεωτική παροχή δωρεάν στέγης σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση ή η χορήγηση ειδικού, γενναίου στεγαστικού επιδόματος διαβίωσης – για όσο διάστημα οι εκπαιδευτικοί υποχρεούνται να υπηρετούν μακριά από την μόνιμη κατοικία τους;

Ο Ερωτών Βουλευτής

**Σπυρίδων Τσιρώνης
Βουλευτής Αχαΐας**